

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 13-10-13

Col·lecta:	191,36
Caixetes ciris	72,92
Caixetes:	31,22
Caixetes Càritas:	52,85
Menjador	75,00

Lectures del 29 d'octubre

Diumenge 30 de durant l'any any C

1ª lectura: Ex 17, 8-13

Salm 120 (121) 1-8

2ª lectura: 2 Tm 3., 14. 4, 1-2..

Evangelí: Lc 18, 1-8

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres, 25 d'octubre

Després del parèntesi de l'estiu es torna a començar els quarts divendres a 2/4 de 9 del vespre el Racó de Pregària

RACÓ DE PREGÀRIA

EL QUART DIVENDRES DE CADA MES
A LES 20,30, A LES GLÈSIA

PREGUEM EN COMUNITAT

Parroquia de Poblenou

CASTANYADA

El dia 10 de novembre es farà la diada de la **Castanyada** a la casa de Castanyet. Un dia per passar a la casa gaudint de la natura i dels amics. Obert a tothom.

DOMUND

Aquest cap de setmana és la diada del Domund. La col·lecta serà per aquesta finalitat

BEATIFICACIONS

(Continua de dins)

-Catorze sacerdots bascos van ser afusellats pels franquistes, degut al seu suport a la República. Entre ells Gervasio de Albizu i Martín de Lekuona, assassinats per les tropes del general Mola el 8 d'octubre de 1936. També van ser assassinats l'escriptor i sacerdot José de Ariztimuño, un dels teòrics del nacionalisme basc, José Adarraga Larburu, José Sagarna Uriarte, Alejandro Mendicute Liceaga, José Otano Míguel, José Joaquín Arín Oyarzabal, Leonardo Guridi Arrázola, José Marquiegui Olazábal, José Ignacio Peñagaricano Solozabal, Celestino Onaindía Zuloaga, Jorge Iturricastillo Aranzábal i Román de San José Urtiaga Elezburu

-El capellà de Los Corrales (Osca) José Pascual Duaso va ser assassinat per tres legionaris, el nom dels quals va quedar registrat però que mai no van ser perseguits.

-El capellà de l'hospital de Toledo, el pare Muira, va ser assassinat per legionaris quan va intentar defensar els ferits que hi havia dins l'hospital.

Parroquia Sant Joan Baptista. Poblenou

20 d'octubre del 2013 Núm. 506

Diumenge 29 de durant l'any.

Trobarà fe...

Jesús no sembla gaire optimista en aquesta part de l'evangelí. No referint-se a la conducta humana dels dirigents polítics, ni a la fe dels possibles creients. Podríem dir que té el mateix pessimisme nostre d'ara.

Existirà encara la nostra església catòlica? Existiran algunes esglésies cristianes tant sols? Quedarà alguna religiositat tant sols, en la terra, quan la humanitat desaparegui?

Tanmateix ell no sembla gaire preocupat per això. Deixa caure la pregunta. Si estant Ell present no es pot dir que tingués, malgrat el dir dels evangelis, un èxit gaire gran, què es pot esperar en el futur?

És que nosaltres ens hem de preocupar de la fe dels altres? En Jesús, en la seva vida, no hi mai **preocupació**, però sí sempre **ocupació** per a les coses del Pare, que són **l'amor de germanor** entre les persones.

Amor actiu i efectiu que sí que espera trobar en el judici final que ell explica, «veniu, estimats del Pare, perquè tenia fam, tenia set, estava nu, era presoner...i em va donar menjar, aigua, vestits, etc»

Sí que trobarà qui, molts i molts que encara compliran el seu manament. Coneixent-lo o no a ell o al seu manament, complint la llei que tota persona **té gravada, pel creador, en el seu cor.**

Tanmateix, això vol dir que no ens hem d'implicar, amb les nostres obres, la nostra conducta, les nostres paraules a expandir **la fe entorn nostre**, anunciar amb la nostra vida a Jesús de Natzaret?

Una fe personal, sincera, realista, respectuosa, plena d'estimació als altres, siguin o no creients. Aquesta **ocupació** sí que hem de tenir. **És el nostre deure**. Aquell treball del qual no hem de voler-ne recompensa, ja que **només fem el que hem de fer.**

P. G.

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de l'Èxode Ex 17:8-13

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt del turó amb la vara de Déu a la mà.» Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aharon i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegüé, i Aharon i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

Salm responsorial 120 (121): 1-8

Alço els ulls a les muntanyes:
d'on em vindrà l'ajuda?
L'ajuda em vindrà del Senyor,
del Senyor que ha fet cel i terra.

Que no deixi reslliscar el teu peu,
ni s'adormi el qui et guarda.
El guardià d'Israel mai no s'adorm,
sempre vigila.

És el Senyor qui et guarda, el Senyor
t'empara
al teu costat mateix.
De dia el sol no et farà mal,
ni la lluna de nit.

El Senyor et guarda en tota
desgràcia, et guarda la vida.
El Senyor guarda tots els teus
passos
ara i per tots els segles.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són, els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escripures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona.

Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'Evangelí: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc Lc 18, 1-8

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: “Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra

mi”. El jutge durant molts dies no n'hi feia cas, però a la fi pensà: “A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint fins aquí fins que no podré aguantar més”.»

I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?»

Salm responsorial 120 (121): 1-8

Al contemplar las montañas, me pregunto:
¿de donde vendrá mi ayuda?
Mi ayuda vendrá del Señor
del Senyor creador del cielo y de la tierra.

¡Nunca permitirá que resbales!
Nunca se dormirá el que te cuida
No, él nunca duerme
nunca duerme el que cuida de Israel.

El Señor ¿és quien te cuida
el Señor es quien te protege.
quien está junto a ti para ayudarte,
El sol no te hará daño de día
ni la luna de noche

El Señor te protege de todo peligro,
el protege tu vida.
El Señor te protege en todos los caminos
ahora i siempre..

Els capellans no franquistes que l'Església no ha volgut beatificar

Sacerdots i creients cristians assassinats durant la guerra però que no eren franquistes no tenen lloc en la massiva beatificació · Us n'ofereixo una llista

La macrobeatificació de Tarragona ha oblidat de manera intencionada els morts en circumstàncies semblants que no eren franquistes, molt especialment capellans catalanistes o bascos. Des de diverses comunitats cristianes s'ha fet una forta crítica al caràcter sectari de la cerimònia. VilaWeb us ofereix un llistat de capellans no inclosos en l'acte i no beatificats perquè no eren franquistes, malgrat que les circumstàncies de la seva mort eren semblants:

-El capellà mallorquí Jeroni Alomar Poquet va ser assassinat per les tropes franquistes el 1937, al cementiri de Palma, acusat d'intentar ajudar a fugir un soldat desertor. Se'l considerava pròxim a Esquerra Republicana Balear, partit on militava el seu germà i després de la seva mort l'església es va negar a fer el seu funeral.

-El mossèn de Montblanc Pau Queralt i Gaya va ser assassinat el 1936 per un escamot anarquista. No és beatificat ni ha estat mai reivindicat per l'església degut al seu posicionament inequívocament catalanista. **(continua al darrera)**